

Грѣй въ слънцето, кълни въ тревата,
лети съ крила на вѣтъръ.
Родио, твойта пѣсень свята
люлъѣ днесъ земята.

Звучи, заливай съ капки свежестъ
душитѣ и сърдцата.
Разкрий полетата безбрѣжни
за днитѣ непознати.

И нека въ твоя бодъръ погледъ
потънатъ тукъ навѣки
годинитѣ, които помнимъ
и мжката на всѣки,

горѣлъ всрѣдъ пламъка, въ борбата,
съсъ рана на сърдцето
и съ кръвъ и вѣра въ свободата
черталъ е пята свѣтълъ.

Днесъ нѣма нищо по-велико
отъ твоя день изгрѣващъ,
отъ тоя новъ животъ, що блика —
шуми като джбрава.

Отъ него иде тая радостъ,
тя пълни днесъ полята,
блести въвъ нашта чудна младостъ —
огромна, непозната.